

OSD 85/16

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DISCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 13 lutego 2017 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski

Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska (sprawozdawca)

r. pr. Grzegorz Kowalik

Protokolant: apl. radc. Kamil Sopyła

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Pawła Kolaka

w sprawie odwołania na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 25 listopada 2016 r., o odmowie wszczęcia dochodzenia

POSTANOWIŁ

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 25 listopad 2016 r., o odmowie wszczęcia dochodzenia,
2. zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 906,00 zł (słownie: dziewięćset sześć złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

OSD 85 / 16

Uzasadnienie.

W dniu 2 listopada 2016 r do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] dotycząca nieetycznego zachowania radcy prawnego [REDAKTOWANE]. Miało ono polegać na tym, że radca prawny w piśmie kierowanym do skarżącej używał presji słownej aby uzyskać pożądany efekt dla kancelarii. Treść tego pisma, które nosiło cechy szantażu, spowodowało u skarżącej duży stres oraz kłopoty zdrowotne w postaci duszności i omdleń.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2016 r, [REDAKTOWANE] zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ustalając następujący stan faktyczny:

Radca prawny [REDAKTOWANE] otrzymał od firmy [REDAKTOWANE] pełnomocnictwo do jej reprezentowania w sprawie o zwrot pojazdu marki [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] oraz karty paliwowej, które były w posiadaniu skarżącej. Pełnomocnictwo obejmowało czynności w postępowaniu polubownym, sądowym, karnym i egzekucyjnym. Wykonując zlecone czynności radca prawny pismem z dnia 7.X.2016 r wezwał [REDAKTOWANE] do zwrotu wymienionych rzeczy. Treść tego pisma stała się podstawą do złożenia skargi. Skarżąca przyznała, że była posiadaczką wspomnianego samochodu, który nie stanowił jej własności.

Oceniając treść pisma wysłanego do skarżącej oraz zgromadzony materiał dowodowy, zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że brak jest podstaw aby przyjąć, iż czyn radcy prawnego [REDAKTOWANE] nosi znamiona czynu zabronionego, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że radca prawny dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny świadcząc pomoc prawną na rzecz spółki działał w interesie klienta poprzez reprezentowanie go w postępowaniu przedsądowym. Wyrazem takiego działania było pismo z dnia 25 listopada 2016 r skierowane do skarżącej. Miało ono typowy charakter pisma mającego na celu dobrowolne spełnienie przez dłużnika żądania sformułowanego w tym piśmie.

Zdaniem z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego, wbrew treści skargi, sformułowanie w piśmie: „nadmieniam, że brak zwrotu pojazdu w ww. terminie może wypełnić znamiona przestępstwa przywłaszczenia z art. 284 & 2 kk”, nie stanowi nadużycia wolności słowa i pisma zagwarantowanego przez art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych i nie stoi w sprzeczności z przepisem art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z tych też przyczyn z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego nie stwierdził popełnienia przez radcę prawnego czynów, które mogłyby być zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne i postanowieniem odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie.

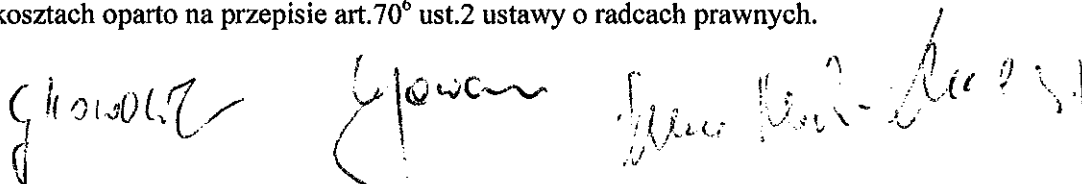
Skarżąca [REDAKTOWANE] w dniu 21 grudnia 2016 r złożyła zażalenie uzasadniając swoje stanowisko treścią orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 14.V.2012 r sygn.. akt SDI 9/12 tj. „wywieranie presji na przeciwnika procesowego, uzależnienie zawiadomienia prokuratury od przystąpienia do ugody nie jest informacją tylko deliktem, który narusza zasady etyki, zarówno radców prawnych, jak i adwokatów”.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył :

Zażalenie skarżącej p. ██████████ nie jest zasadne . Oceniając zebrany materiał dowodowy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podzielił stanowisko z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP przyjmujące brak podstaw do przyjęcia , że radca prawny ██████████ uchybił godności zawodu czy też dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Podstawa skargi było twierdzenie skarżącej, iż w piśmie kierowanym przez radcę były sformułowania , które odebrała jako presję , która spowodowała u niej duży stres i kłopoty zdrowotne. Zdaniem jednak Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik w sposób prawidłowy ocenił postępowanie radcy prawnego i nie dopatrzył się w treści pisma jakiegokolwiek presji. Radca prawny był upoważniony do wystąpienia z żądaniem zwrotu przedmiotów, które nie stanowiły własności skarżącej i co zwrotu była ona zobowiązana. Treść powyższego pisma była typowym przedsądowym wezwaniem zaś wymienienie art. 284 kk było jedynie informacja a nie groźbą skierowania sprawy do prokuratury .Powołane w zażaleniu orzeczenie odnosi się do zupełnie innej sytuacji. Dotyczy ono wywierania presji dotyczącej wymogu zawarcia ugody pod groźbą zawiadomienia prokuratury . W niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że treść pisma kierowanego przez radcę prawnego zawiera taką groźbę. Treść ta bowiem mieści się w ramach wolności słowa i pisma zakreślonych zarówno w przepisie art. 11 ustawy o radcach prawnych jak i art. 38 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności wobec braku podstaw odwoławczych Okręgowy Sad Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie na podstawie art. 437& 1 kpk w związku z art. 465 kpk i art. 74¹ ustawy z dnia 6.VII.1982 r o radcach prawnych.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Zgodnie z treścią art.306&1 kpk art.426 kpk w związku z art. 465 kpk i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych Postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje środek odwoławczy

